

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 33

гр. София, 22.05.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

като разглежда докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20246000600029 по описа за 2024 година

образувано по жалба адвокат Щ. Ц. срещу Определение № 50/22.11.2023 г. по чнд № 223/2023г. на Военен съд – Пловдив.

Производството е по чл. 345 ал. 1 от НПК.

С обжалваното определение състав на Военен съд – Пловдив е върнал жалба с входящ № 431/07.03.2024 година подадена от адвокат Щ. Ц. – защитник на обвиняемия редник Н. Л. М. подадена срещу Решение № 2/01.03.2024 година по АНД № 237/2023 година на Военен съд – Пловдив.

В жалбата се сочат доводи за незаконосъобразност на обжалваното определение. Изтъква се, че пропуски в жалбата по чл. 320 ал. 2 от НПК, за отстраняването на които жалбоподателят е бил уведомен на 26.03.2024 година не съществуват. Сочи се, че за въззивния съд, съгласно чл. 314 от НПК, важи задължението да извърши цялостна проверка на обжалвания акт, независимо от основанията сочени от страните. Поради това било недопустимо съдия-докладчик от първостепенният съд да изземва функциите на въззивната инстанция. Не винаги било необходимо в жалбата да се правят искания за събиране на доказателства. Такива могли да бъдат правени до даване ход на делото във въззивната инстанция. Съгласно чл. 320 ал. 4 от НПК до даване ход на делото в съдебно заседание страните могли да правят допълнителни писмени изложения за допълване на доводите посочени в жалбата и протеста. Посочени са две решения и едно определение на ВКС на РБ в подкрепа на

доводите на жалбоподателя.

Въззивната инстанция, за да се произнесе взе предвид следното:

На 01.03.2024 година Военен съд – Пловдив е постановил решение № 2/01.03.2024 година по АНД № 237/2023 година, с което признал обвиняемия редник Н. Л. М. за виновен да е извършил деяние по чл. 345 ал. 2 връзка с ал. 1 от НК и на основание чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност като му е наложил административно наказание ГЛОБА в размер на хиляда и петстотин лева.

На 07.03.2024 година защитникът на обвиняемия редник М. – адвокат Щ. Ц. е подал бланкетна въззивна жалба във Военен съд – Пловдив, в която е посочено, че обжалваното решение е постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон и че допълнителни съображения ще изложи след като се запознае с мотивите на решението (на л. 108 от АНД № 237/2023 година на Военен съд - Пловдив).

На 26.03.2024 година адвокат Ц. е бил уведомен с две съобщения (на л.л. 99 и 100 от АНД № 237/2023 г.), че мотивите към решението са изготвени на 21.03.2024 година и че следва да изготви въззивната жалба съгласно изискванията на чл. 320 ал. 2 от НПК в седемдневен срок от получаване на съобщенията. Двете съобщения са получени от адвокат Ц. на 26.03.2024 година видно от положените подписи на съобщенията. При това положение седемдневният срок е изтекъл на 02.04.2024 година. На 15.04.2024 година първостепенният съд е установил, че адвокат Ц. не е отстранил нередовностите в жалбата и е постановил същата да бъде върната на жалбоподателя.

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Същата не отговаря на никакви законови изисквания. Жалбоподателят се е задоволил единствено да посочи, че обжалваното решение противоречи на материалния и процесуалния закон. Дори не е посочено, дали решението е незаконосъобразно и необосновано, дали е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното административно наказание е явно несправедливо. Смисълът на разпоредбата на чл. 320 ал. 1 т. 1 от НПК е жалбоподателят да развие логически и юридически съображения досежно недостатъците на обжалвания съдебен акт. Позоваването на посочената в жалбата практика на ВКС, както и на разпоредбата на чл. 320 ал.

4 от НПК е неоснователно. Разпоредба на чл. 320 ал. 4 от НПК и цитираните съдебни актове визират случаите на вече изтъкнати в жалбата съображения, които само се допълват с други такива до даване ход на делото във въззивната инстанция. Те нямат предвид липсата на логически и правни изводи срещу обжалваното решение, какъвто е настоящият случай. Показателно в тази насока е, че с частната жалба срещу определението за връщане на жалбата срещу решението отново не са развити съображения срещу последното.

Предвид изложеното, обжалваното определение за връщане на жалбата на адвокат Ц. следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По тези съображения и на основание чл. 345 ал. 1 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 21/15.04.2024 г. по чнд № 237/2023г. на Военен съд – Пловдив., с което е върната жалбата на адвокат Щ. Ц. – защитник на обвиняемия редник Н. Л. М. срещу Решение № 2/01.03.2024 година по АНД № 237/2023 година на Военен съд - Пловдив

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____